

de Rechtspraak

Rechtbank
's-Hertogenbosch

de heer A.M.L. van Rooij

t'Achterm 9 A
5491 XD Sint-Oedenrode

Sector Kanton, locatie
Eindhoven

bezoekadres
Stadhuisplein 4
5811 EM Eindhoven
t 040-2359500
f 040-2437271

correspondentieadres
Postbus 840
5600 AV Eindhoven

www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

datum 2 juli 2008
contactpersoon mw. M.G.N. van Pelt
doorkiesnummer 040-2359512
ons kenmerk 556421 EJ VERZ 08-368
uw kenmerk
bijlage(n) Afschrift beschikking d.d. 2 juli 2008
onderwerp verzoekschrift inzake ontbinding arbeidsovereenkomst
inzake : Philips Medical Systems Nederland B.V..
contra : de heer A.M.L. van Rooij

beschikking

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector Kanton, locatie Eindhoven

Zaaknummer : 556421
EJ verz. : 08/368
Uitspraak : 2 juli 2008
Type : EvH/RdM

Procedure ex artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek (BW)

In de zaak van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Philips Medical Systems
Nederland B.V.,
gevestigd te Best,
verzoekster,
gemachtigde: mr. A.A.B. Gaalman, advocaat bij AKD Prinsen Van Wijmen advocaten te
Eindhoven (Postbus 666, 5600 AR),

tegen:

A.M.L. van Rooij,
wonende te Sint Oedenrode,
verweerder,
gemachtigde: Ecologisch Kennis Centrum B.V. te Sint Oedenrode ('t Achterom 9a, 5491
XD), vertegenwoordigd door haar directeur, A.M.L. van Rooij,

heeft de kantonrechter te Eindhoven de navolgende beschikking gegeven.

1. De procedure

1.1. De kantonrechter heeft acht geslagen op de navolgende stukken:

- het verzoekschrift, ingekomen op 8 april 2008, met 28 producties;
- het verweerschrift, ingekomen op 28 mei 2008, met daarbij drie ordners met vele weliswaar geordende maar ongenummerde producties;
- de brief van 28 mei 2008, ter vervanging van de brief van 23 mei 2008, zijdens verzoekster met daarbij negen aanvullende en doorgenummerde producties, in welke brief tevens de grondslag van het verzoekschrift is gewijzigd. Deze brief is op voorhand aan de kantonrechter en aan verweerder toegezonden;
- de brief van 2 juni 2008 zijdens verweerder met daarbij vijf aanvullende producties.
Verweerder heeft deze in tweevoud aan de kantonrechter ten behoeve van de mondelinge behandeling doen toekomen door persoonlijke afgifte bij de griffie. Ondanks toezegging van de griffie van de sector kanton voor doorzending van één exemplaar aan verzoekster zorg te zullen dragen, is dit abusievelijk niet gebeurd. Dit terwijl wel aan verweerder was afgeraden zelf een afschrift bij verzoekster te bezorgen.
Deze stukken zijn alsnog ter zitting aan verzoekster overhandigd en deze heeft hiervan tijdens een leespauze in voldoende mate – als desgevraagd meegedeeld – kennisgenomen;

- de aantekeningen die de griffier heeft gemaakt tijdens de mondelinge behandeling van de zaak op 4 juni 2008, met daaraan gehecht de door de beide gemachtigden overgelegde pleitnota's. Ter zitting zijn verschenen namens verzoekster, J. Oerlemans, director facility manager bij verzoekster, en P. Wertelaers, medewerker HRM bij verzoekster, zij zijn bijgestaan door gemachtigde mr. Gaalman voornoemd. Toehoorders waren voorts M.C. de Jong en E. Bunt, beiden werkzaam bij Juridische Zaken Philips Nederland. Namens verweerder zijn verschenen, A.M.L. van Rooij, vergezeld door E.J.M. van Rooij, zijn dochter. A.M.L. van Rooij heeft zichzelf in zijn hoedanigheid van directeur van Ecologisch Kennis Centrum BV gemachtigd op te treden als gemachtigde van verweerder.

1.2. Na een uitgebreid debat is de uitspraak bij vervroeging bepaald op heden.

1.3. Partijen zullen hierna "PMSN" en "Van Rooij" worden genoemd.

1.4. Van Rooij heeft in zijn verweerschrift een aantal formele bezwaren naar voren gebracht tegen behandeling van het verzoek als zodanig tijdens een (inhoudelijke) mondelinge behandeling. Deze bezwaren zijn door de kantonrechter eerst behandeld doch uitsluitend ten aanzien van de vraag of hierdoor een inhoudelijke behandeling werd belemmerd dan wel of tot aanhouding van de behandeling diende te worden gekomen. De ten aanzien van de formele bezwaren genomen beslissingen als hieronder te vermelden zijn voorafgaand aan de (inhoudelijke) mondelinge behandeling door de kantonrechter mondeling uitgesproken en kort toegelicht.

1.5. Van Rooij heeft in zijn verweerschrift, in zijn '*nadere stukken bij verweerschrift*' alsook ter zitting allereerst bezwaar gemaakt tegen het feit dat mr. Gaalman voornoemd namens PMSN het woord voert. Volgens Van Rooij is mr. Gaalman niet onafhankelijk, zodat PMSN een overtreding begaat op grond van de gedragscode zoals neergelegd in de Philips GBP richtlijn (als bijlage 1 aan het verweerschrift gehecht). Mr. Gaalman heeft deze aantijging ter zitting gemotiveerd betwist. De kantonrechter overweegt dat hem op grond van artikel 81, lid 1 Wetboek voor Burgerlijke Rechtsvordering (Rv) niet de mogelijkheid toekomt een advocaat, procureur of deurwaarder te weigeren. Het beroep van een advocaat is met de nodige waarborgen omkleed, zodat aangenomen mag worden dat mr. Gaalman zich deugdelijk van zijn taak zal kwijten. Daarnaast is de kantonrechter niet gebleken van bezwaren waardoor aan de integriteit van mr. Gaalman zelfs maar getwijfeld zou moeten worden. Voorts heeft mr. Gaalman ter zitting, onweersproken, nader toegelicht dat van zijn benoeming als rechter-plaatsvervanger bij de rechtbank te Breda thans geen gebruik wordt gemaakt en dat van zijn bevoegdheid ook elders in het land ingezet te kunnen worden, nimmer gebruik is gemaakt. Van een door Van Rooij verondersteld collega-schap tussen kantonrechter en mr. Gaalman is dan ook in deze zaak naar het oordeel van de kantonrechter geen sprake en voor 'collusie' hoeft derhalve niet te worden gevreesd. Ook het hebben van nevenfuncties, zoals door mr. Gaalman ter zitting nader toegelicht, dan wel het houden van aandelen in (beroeps)vennootschappen, waarvan Van Rooij heeft gesteld dat dit in het nevenfunctieregister van de rechtbank Breda niet of onjuist zou zijn opgenomen, kan – wat daar verder van zij – niet aan inhoudelijke behandeling van onderhavige procedure in de weg staan. De kantonrechter heeft dit bezwaar ter zitting verworpen.

1.6. Dit geldt evenzo voor het bezwaar van Van Rooij dat mr. Gaalman in dit arbeidsgeschil niet als gemachtigde van PMSN mag optreden vanwege vermeende belangenverstrengeling.

In een procedure ter zake het bedrijf van Van Rooij, Ecologisch Kennis Centrum BV, tegen de gemeente Sint-Oedenrode heeft in het verleden een kantoorgenoot van mr. Gaalman namens de gemeente Sint-Oedenrode opgetreden. Op 10 april 2008 heeft Van Rooij, via PMSN, een klacht ingediend (zie map 2 achter tweede insteekhoesje) bij de Lokale Geschillen Advies Commissie (LAGC) van PMSN, inhoudende dat het optreden van AKD Prinsen Van Wijmen voor zowel de gemeente Sint-Oedenrode als voor PMSN in strijd is met de GBP gedragscode van Philips. Naar de mening van Van Rooij kan onderhavige zaak niet worden behandeld voordat de LGAC een uitspraak heeft gedaan over zijn klacht.

Ter zitting heeft PMSN allereerst, onweersproken, aangegeven dat de LGAC inmiddels uitspraak heeft gedaan en dat de klacht van Van Rooij is gepasseerd. Bovendien heeft mr. Gaalman ter zitting, onweersproken, aangegeven niets van doen te hebben met de procedure tussen de gemeente Sint-Oedenrode en het bedrijf van Van Rooij.

De kantonrechter heeft dit bezwaar ter zitting verworpen, omdat Van Rooij voor de vraag of mr. Gaalman kan optreden voor PMSN zich niet op (gestelde) schending van interne regels binnen PMSN kan beroepen. Het is aan PMSN met kennis van de relevante interne regels zelf te bepalen wie voor haar kan optreden. Dat dergelijke regels in het belang van Van Rooij zouden zijn opgesteld, is gesteld noch gebleken. De kantonrechter acht overigens schending in het geheel niet aannemelijk geworden.

1.7. Vervolgens heeft Van Rooij bezwaar gemaakt tegen het in behandeling nemen van deze zaak aangezien in de bijlagen bij het verzoekschrift namen staan genoemd van derden, zonder dat PMSN toestemming van deze derden heeft verkregen de namen te vermelden in haar gedingstukken. De kantonrechter heeft ter zitting dit bezwaar verworpen. De kantonrechter is immers niet bekend met een rechtsregel die PMSN (of Van Rooij, die in zijn dossier ook vele personen bij naam en functie noemt) a priori zou verbieden namen van derden te noemen in gerechtelijke stukken in het kader van een rechtsgeschil als het onderhavige.

Van Rooij heeft zijn bezwaar dat het zonder toestemming van betreffende derden opnemen van name en/of stukken al sprake zou zijn van onrechtmatig handelen onvoldoende onderbouwd. Zo al dat de vermelde personen schade is berokkend vanwege naamsvermelding in het procesdossier of de bijlagen dan wel anderszins, dan kunnen zij daartoe een daartoe bestemde procedure starten. Voorts heeft Van Rooij op diverse plaatsen in zijn verweerschrift aangegeven dat vanwege respectief ingediende klachten en verzoeken bij respectievelijk o.m. LGAC, de ondernemingsraad, de heer Kleisterlee, waarop nog niet is beslist of geantwoord, een – naar de kantonrechter begrijpt – aanhouding van de behandeling althans beslissing in de rede ligt. Dit omdat eerst het antwoord op de klacht respectievelijk het verzoek moet worden ontvangen en aan het dossier moet worden toegevoegd. Het betreft hier onder meer de klachten respectievelijk verzoeken als bedoeld in de onderdelen 6; 8; 9; 10 tot en met 17 van het verweerschrift en nader stuk 1 (klacht bij LGAC van 30 mei 2008); nader stuk 2 (klacht bij de heer Oerlemans van eveneens 30 mei 2008; nader stuk 3 (betreffende de positie van mevrouw Jager en ter voorkoming van een strafaangifte na 1 juli 2008) van de nadere stukken bij het verweerschrift. Hierbij is door Van Rooij steeds de klacht of het verzoek zelve in afschrift bij de stukken gevoegd.

PMSN heeft gewezen op de tekst van artikel 7:685 van het Burgerlijk Wetboek (hierna BW), in het bijzonder het feit dat *'te allen tijde'* een verzoek kan worden gedaan.

De kantonrechter heeft al deze bezwaren en alle andere gelijksoortige bezwaren van formele aard ter zitting verworpen, nu inderdaad artikel 7:685 BW zowel werkgever (PMSN) als werknemer (Van Rooij) te allen tijde de bevoegdheid geeft een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst in te dienen. Derhalve vormen de door Van Rooij ingediende interne en externe verzoeken en klachten als zodanig geen formele belemmering voor behandeling van

het verzoek van PMSN of voor het beslissen op dat verzoek na mondelinge behandeling. Hetgeen in het kader van deze verzoeken en klachten is aangevoerd zal wel – voor zover voor de beoordeling door de kantonrechter in het onderhavig geschil relevant – bij de beoordeling worden betrokken.

1.8. Gelet op het voorgaande heeft de kantonrechter geen gevolg gegeven aan voormelde formele bezwaren van Van Rooij, heeft hij vervolgens de zaak uitgebreid mondeling behandeld en zal hij thans tot inhoudelijke beoordeling overgaan.

2. Inleiding

Het verzoek

2.1. PMSN grondt het verzoek – nadat zij bij brief van 28 mei 2008 haar grondslag van het verzoek heeft gewijzigd – op de stelling dat er gewichtige redenen zijn om de arbeidsovereenkomst te ontbinden, bestaande in omstandigheden die een dringende reden als bedoeld in artikel 7:677, lid 1 BW zouden opleveren, althans in veranderingen in de omstandigheden, welke van dien aard zijn dat de arbeidsovereenkomst billijkheidshalve dadelijk of na korte tijd behoort te eindigen.

2.2. Ter toelichting op deze stellingname heeft PMSN, kort weergegeven, het volgende aangevoerd. Van Rooij is sedert 20 december 1976 in dienst bij (rechtsvoorgangers van) PMSN laatstelijk in de functie van Safety Manager. PMSN constateert de laatste jaren dat Van Rooij in toenemende mate de basis van zijn functie uit het oog verliest. Van Rooij heeft in zijn rol als consultant de taak het management op een zakelijke wijze te attenderen op hun verantwoordelijkheden. Van Van Rooij wordt verwacht een meewerkend en -denkend teamspeler te zijn. Echter blijkt Van Rooij meer en meer enkel zwart/wit te kunnen denken, overlaadt hij zijn collega's met – te – uitgebreide informatie en is de samenwerking tot een nulpunt gedaald. Na diverse gesprekken over het (dis)functioneren van Van Rooij, heeft PMSN uiteindelijk een verbeterplan opgesteld. In plaats van inhoudelijke – mondelinge of schriftelijke – voorstellen voor wijziging of aanvullingen op het verbeterplan, komt Van Rooij met een document waarin tal van informatieverzoeken, eisen en termijnen zijn geformuleerd. Voorts stelt Van Rooij door het verbeterplan te worden gedwongen de Arbeidsomstandighedenwet (hierna Arbowet) te overtreden. Nu Van Rooij weigert te spreken over het plan voordat aan zijn verzoeken tegemoet is gekomen, besluit PMSN het verbeterplan eenzijdig op te leggen.

Vervolgens heeft Van Rooij zich op 24 september 2007 preventief ziek gemeld. Naar aanleiding van een bezoek aan bedrijfsarts H. Mol, heeft deze bedrijfsarts Van Rooij medegedeeld graag een deskundige te willen inschakelen voor een nader onderzoek. Van Rooij is vervolgens zonder enig bericht niet op het vervolgesprek bij de bedrijfsarts op 25 oktober 2007 verschenen, zodat PMSN zich genoodzaakt zag salarisbetaling stop te zetten. Hoewel Van Rooij betoogt dat hij niet arbeidsongeschikt is, komt hij evenmin tot werkhervatting. Voorts dient Van Rooij oeverloos klachten in tegen de handelwijze van PMSN die er in zijn ogen enkel op is gericht hem geestesziek te verklaren. Uiteindelijk is PMSN tot de slotsom gekomen dat handhaving van het dienstverband niet langer in de rede ligt nu de verhouding tussen partijen onomkeerbaar in een impasse is geraakt. Bij brief van 28 mei 2008 heeft PMSN aangegeven dat recente ontwikkelingen, welke zijn gelegen in bedreigende en ongewenste handelingen zijdens Van Rooij, haar ertoe nopen de grondslag van haar ontbindingsverzoek aan te vullen met de primaire grondslag dat het dienstverband beëindigd dient te worden op grond van een dringende reden.

Het verweer

2.4. Van Rooij heeft vervolgens een zeer uitgebreid verweerschrift ingediend, begeleid door drie ordners met producties met daarin – kort weergegeven – het navolgende verweer. Van Rooij is van mening dat uit zijn functioneren juist blijkt dat hij een excellent werknemer is, dit in tegenstelling tot hetgeen in zijn meest recente beoordelingsformulier staat weergegeven. Van Rooij heeft een verdiepingsonderzoek van 10 maart 2007 aan PMSN bestuurslid Vuisting overgelegd, met daarin een aantal conclusies en aanbevelingen. Door dit besluit eenzijdig af te wijzen heeft PMSN zich schuldig gemaakt aan overtreding van haar eigen gedragsregels. Ook uit dit rapport blijkt dat Van Rooij juist heeft gedaan waarvoor hij was aangenomen. Hij dient daarvoor dan ook een goede waardering te krijgen. Het opstellen van een eenzijdig verbeterplan was dan ook enkel bedoeld om Van Rooij uiteindelijk 100% geestesziek te kunnen verklaren. Bovendien zou dit plan Van Rooij dwingen de Arbowet te overtreden. Van Rooij weigert hieraan mee te werken en heeft zich zodoende preventief ziek gemeld. Vervolgens stelt Van Rooij dat de kantonrechter geen beslissing kan nemen op het ingediende verzoekschrift om de arbeidsovereenkomst te ontbinden. Van Rooij heeft nimmer antwoord of advies mogen ontvangen op zijn brieven en klachten die hij bij diverse instanties heeft neergelegd. Uit de reacties op deze klachten zou immers blijken dat Van Rooij niet disfunctioneert, maar dat PMSN alles in het werk stelt hem geestesziek te kunnen verklaren. Tenslotte vordert Van Rooij schadevergoeding en betaling van – achterstallig – salaris. Daarnaast wenst hij – naar de kantonrechter begrijpt – een verklaring voor recht dat hij zijn functie weer mag uitoefenen, een beslissing inhoudende dat de heer Mol zijn verklaring intrekt en een beslissing dat zijn medisch dossier zal worden vernietigd.

3. De feiten

3.1. Tussen partijen bestaat een arbeidsovereenkomst. Van Rooij is sedert 20 december 1976 in dienst van (de rechtsvoorgangers van) PMSN, laatstelijk als Safety Manager tegen een bruto salaris (exclusief vakantiegeld en een 13^e maand) van € 2.453,83 per maand. Van Rooij is thans 55 jaar oud.

3.2. Van Rooij heeft zich op 24 september 2007 preventief ziek gemeld, in welke hoedanigheid Van Rooij nog immer thuis is.

3.3. Bij brief van 1 november 2007 heeft PMSN aan Van Rooij medegedeeld dat de loondoorbetaling met ingang van 25 oktober 2007 zal worden opgeschort.

4. De beoordeling

4.1.1. In de conclusie van zijn verweerschrift heeft Van Rooij, naast afwijzing van het verzoek, gevorderd dat zal worden beslist dat bedrijfsarts H. Mol zijn verklaring dat Van Rooij 100% geestesziek is, dient in te trekken en het door genoemde bedrijfsarts valselijk opgemaakte medisch dossier te vernietigen. Daarnaast heeft Van Rooij gevorderd dat hij zijn functie als Safety Manager zonder beperkingen weer vrijelijk kan uitvoeren. Ook heeft Van Rooij gevorderd dat PMSN zijn achterstallige salaris zal uitbetalen. Ten slotte heeft Van Rooij gevorderd dat hem een – naar de kantonrechter begrijpt nader vast te stellen – schadevergoeding dient te worden toegekend, vanwege hetgeen PMSN Van Rooij en zijn gezin heeft aangedaan.

4.1.2. Ter zitting heeft de kantonrechter met Van Rooij besproken dat op deze vorderingen niet in een (bijzondere) verzoekschriftenprocedure als de onderhavige kan worden beslist. Deze vorderingen dienen immers middels een dagvaardingsprocedure overeenkomstig artikel 78 Rv juncto artikel 261 Rv te worden ingeleid. Op grond van het bepaalde in artikel 69 Rv, de zogeheten wisselbepaling, zal de kantonrechter – zoals ter zitting al medegedeeld – bevelen dat de procedure ten aanzien van de vier voornoemde vorderingen onder punt 4.1.1. wordt voortgezet volgens de regels die gelden voor een dagvaardingsprocedure.

De kantonrechter zal daarbij tevens een datum bepalen waarop de zaak op de rol zal komen voor een nadere conclusie van eis zijdens Van Rooij. PMSN heeft ter zitting immers verzocht om in geval van verwijzing naar de dagvaardingsprocedure Van Rooij op te dragen zijn stellingen nader uit te werken. Gezien de vervlechting van de verschillende standpunten van Van Rooij in zijn verweerschrift, die deels ook zien op betreffende vorderingen en de omvangrijke hoeveelheid niet doorgenummerde producties, acht de kantonrechter het inderdaad in het kader van een goede procesorde gewenst dat eerst Van Rooij nog aan het woord komt middels genoemde nadere conclusie van eis. Hiervan zal Van Rooij een duidelijke weergave van de grondslagen voor de respectieve vorderingen formuleren, eventueel onderbouwd met de daartoe benodigde producties, voorzover niet reeds in deze procedure overgelegd. De kantonrechter geeft Van Rooij uitdrukkelijk in overweging zich bij het opstellen van deze nadere conclusie te laten bijstaan door een in het arbeidsrecht onderlegde gemachtigde.

Ten overvloed wijst de kantonrechter erop dat op de aangegeven roldatum de procedure conform de regels voor de dagvaardingsprocedure zal dienen te worden voortgezet, dat eerst Van Rooij zijn nadere conclusie zal dienen in te dienen waarna PMSN gelegenheid zal worden geboden voor antwoord en dat partijen geen nadere oproep ter zake bedoelde procedure zullen ontvangen vóór de aangegeven roldatum.

4.2. Tijdens een uitgebreide mondelinge behandeling hebben partijen in hun respectieve standpunt volhard. Op hetgeen in de processtukken (en producties) als tijdens de mondelinge behandeling naar voren is gebracht zal hieronder, voor zover voor de beoordeling van belang, nader worden teruggekomen.

4.3. Het is de kantonrechter niet aannemelijk geworden dat het onderhavige verzoek verband houdt met een in deze relevant verbod tot opzegging van de arbeidsovereenkomst. Weliswaar is komen vast te staan dat van Rooij op dit moment nog immer thuis is in verband met zijn preventieve ziekmelding, maar niet is komen vast te staan dat Van Rooij daadwerkelijk arbeidsongeschikt is noch dat arbeidsongeschiktheid de reden voor het verzoek vormt. Onder die omstandigheid hoeft het verbod van artikel 7:670, lid 1 BW niet aan een ontbinding in de weg te staan. Ook is gesteld noch gebleken dat het verzoek verband houdt met een van de andere opzegverboden van artikel 7:647, 648, en 670a BW of met een ander verbod tot opzegging van de arbeidsovereenkomst.

4.4.1. PMSN heeft bij brief van 28 mei 2008 aan de grondslag van haar verzoekschrift de primaire grondslag van een dringende reden toegevoegd. De reden voor PMSN de grondslag van haar verzoek te wijzigen is erin gelegen dat Van Rooij recentelijk diverse bedreigende e-mails heeft verzonden. Het betreft de als productie 35 (e-mail aan de heer Oerlemans), productie 36 (e-mail aan de heer Fonville) en productie 37 (gericht aan een groot aantal functionarissen bij PMSN en Achmea) overgelegde mails als door Van Rooij verstuurd. Deze e-mails zijn door PMSN als dreigend en hoogst ongewenst ervaren. Tevens dragen deze handelingen bij aan de onwerkbare verhouding tussen partijen die ten grondslag ligt aan het ontbindingsverzoek zoals in het inleidende verzoekschrift is

neergelegd.

Door Van Rooij is het verzenden van de e-mails, noch de inhoud ervan weersproken.

4.4.2. De kantonrechter is van oordeel dat de inhoud van de overgelegde e-mails, in casu niet kan leiden tot het aannemen van een dringende reden voor ontbinding van de arbeidsovereenkomst. Hoe begrijpelijk het ook is dat PMSN de e-mails als zeer vervelend ervaart, niettemin dient de inhoud ervan in het licht van deze procedure, al hetgeen er aan vooraf is gegaan (waarvan de schriftelijke neerslag deels ook door PMSN zelf is overgelegd) en de intensieve wijze waarop Van Rooij de procedure en al hetgeen daaraan vooraf is gegaan beleeft, te worden beoordeeld. Hetgeen Van Rooij in de e-mails aankondigt te zullen doen is een rechtstreeks voortvloeiend van de discussie die partijen al geruime tijd verdeeld houdt, en die ten grondslag is gelegd aan het inleidend verzoek, thans de subsidiaire grondslag van verandering van omstandigheden.

Wel merkt de kantonrechter op dat Van Rooij met de toonzetting van, met name, de e-mail van 26 mei 2008 (productie 35 bij brief van 28 mei 2008) waarin Van Rooij zijn direct leidinggevende de heer Oerlemans schrijft: *"Als er met mij of mijn familie iets ernstigs gebeurd ben jij de dader, laat dat duidelijk zijn (onderstreping ktr)." en "Dit gaat mijns inziens niet goed aflopen voor jou (onderstreping ktr) als jij niet per direct dit alles opbiecht bij Minister Hirsch Ballin van Justitie en Minister Donner van Sociale Zaken en Werkgelegenheid"* zijn werkgever op een ongepaste wijze bejegent. Dit wordt niet anders als hierbij wordt meegenomen dat aannemelijk is dat Van Rooij zich door de onderhavige procedure op zijn beurt onjuist bejegend acht. Het voorgaande zal bij de verdere beoordeling worden meegenomen.

4.5. Voorts dient te worden gezien of de arbeidsovereenkomst dient te worden ontbonden op grond van een wijziging in de omstandigheden, welke volgens PMSN is gelegen in een verstoorde arbeidsverhouding die heeft geleid tot een vertrouwensbreuk. Ter zitting heeft Van Rooij aangegeven dat hij graag terug wil keren bij PMSN en zijn werkzaamheden als Safety Manager wenst voort te zetten op een wijze zoals de wet het voorschrijft. Van Rooij acht een dergelijke terugkeer mogelijk.

De kantonrechter overweegt dat voor de vaststelling van een vertrouwensbreuk echter geen wederkerigheid is vereist. Van een vertrouwensbreuk kan ook sprake zijn als één van partijen geen vertrouwen meer heeft in zinvolle samenwerking in de toekomst. PMSN heeft heel uitdrukkelijk uitgesproken dat zij geen vertrouwen meer heeft in een vruchtbare samenwerking met Van Rooij, die blijft volhouden dat PMSN hem 100% geestesziek wil doen verklaren.

Dit is op zich voldoende om als blijvende verstoring van de arbeidsverhouding die als wijziging van omstandigheden moet worden beschouwd, te worden aangemerkt. Overigens blijkt uit de vele stukken als door PMSN en Van Rooij overgelegd dat ook materieel voor Van Rooij de arbeidsverhouding ernstig verstoord is, nu Van Rooij in feite geen vertrouwen meer heeft in zijn direct leidinggevende en diens direct leidinggevende en andere leden van het kader van PMSN.

Als PMSN haar verzoekschrift handhaaft, zal de arbeidsovereenkomst dan ook worden ontbonden met ingang van 1 augustus 2008.

4.6. Vervolgens is aan de orde de vraag of er gronden zijn om aan Van Rooij ten laste van PMSN een vergoeding toe te kennen en, zo ja, tot welk bedrag. Daarbij is van belang of van de opgetreden veranderingen in de omstandigheden, en met name van het verstoord raken van de arbeidsverhouding, aan Van Rooij een zodanig verwijt kan worden gemaakt dat de gevolgen van het verlies van de dienstbetrekking geheel of gedeeltelijk voor zijn rekening

moeten worden gelaten, dan wel of aan PMSN een verwijt daarvan moet worden gemaakt.

4.7. Aan haar verzoek om ontbinding legt PMSN ten grondslag dat het functioneren van Van Rooij de laatste jaren meer en meer te wensen overlaat en dat hij zijn functie vervult op een wijze die zowel PMSN als Van Rooij zelve schaadt.

Vervolgens heeft PMSN in al haar stukken in het midden gelaten wat de functie van Safety Manager exact inhoudt. Zij overlegt weliswaar een aantal prestatiebeoordelingsformulieren – waarin in de prestatiebeoordeling van 11 januari 2006 (productie 3 verzoekschrift) een korte samenvatting van de essentie van de functie is gegeven – en is uit de tekst van het verzoekschrift en sommige producties deels het bijzondere karakter van de positie van Van Rooij af te leiden. Echter laat PMSN na een functiebeschrijving van Safety Manager over te leggen. Evenmin is bijvoorbeeld, een organogram waaruit klip en klaar de positie van Van Rooij binnen de organisatie van PMSN blijkt, overgelegd.

Niet eerder dan ter zitting is door PMSN toegelicht dat Van Rooij geen solistische functie bekleedt, maar dat hij deel uitmaakt van een team van Safety Managers. Dit team staat onder leiding van de heer Oerlemans die als Arbo coördinator is aangesteld bij PMSN. De heer Oerlemans is zelf geen gecertificeerd veiligheidskundige, zoals Van Rooij en zijn collega's dat wel zijn.

In dit licht bezien kan de kantonrechter de klacht van Van Rooij dat hij vanwege de ziekmelding van een collega Safety Manager reeds vanaf 15 mei 2007 met extra werkzaamheden wordt belast hetgeen voor Van Rooij een te hoge werkdruk heeft meegebracht – als ook in de stukken als door van Rooij overgelegd met de nodige moeite ontwaart -, beter plaatsen.

4.8. Volgens PMSN heeft het vermeende disfunctioneren zich de laatste jaren ontwikkeld, hetgeen, zo stelt zij, is af te leiden uit de prestatiebeoordelingsformulieren die bij het verzoekschrift zijn overgelegd. De kantonrechter leest in het beoordelingsformulier van 16 februari 2005 over 2004 (productie 1 bij verzoekschrift) weliswaar dat Van Rooij moeite heeft zich strikt als consultant op te stellen en dat zijn schriftelijke informatieoverdracht overweldigend is. Echter de algemene beoordeling is voldoende tot goed. Het beoordelingsformulier over 2003 (productie 2 bij verzoekschrift) geeft aan dat Van Rooij door zijn kennis en gedrevenheid een overweldigende indruk maakt en dat bij PMSN het beeld leeft dat Van Rooij uit enthousiasme zakelijk en privé niet gescheiden kan houden en hierdoor het basale karakter van zijn functie uit het oog verliest. Echter ook deze beoordeling geeft aan dat Van Rooij voldoende tot goed functioneert. Het beoordeling over 2005 (productie 3 bij verzoekschrift) ligt in dezelfde lijn als de beoordeling over 2004. De kentering is gelegen in de beoordeling over het jaar 2006 die is gehouden – maar niet voltooid – op 7 februari 2007 (productie 4 bij verzoekschrift). Plotsklaps is het functioneren van Van Rooij niet meer acceptabel voor PMSN, in het bijzonder op de punten 'klantentevredenheid', *persoonlijke productiviteit*, *vernieuwing en verandering* en *samenwerking*. Van Rooij is het niet eens met de vaststelling van PMSN en verzoekt de beoordeling uit te stellen tot een nader tijdstip, in ieder geval tot enig moment nadat hij zijn verdieppingsrapport heeft voltooid. Dit rapport is op 10 maart 2007 gereed en bevat een aantal conclusies en aanbevelingen ter zake de afvoer en verwerking van het gebruikte en vervuilde materiaal in de fabriek ('plant') van PMSN. Ter zitting is door PMSN nader toegelicht dat zij dit rapport deels ter harte heeft genomen. De bewerking van het hout voor de nieuwe kozijnen en vensterbanken in het 25-jarig oude gebouw, welk hout volgens Van Rooij verontreinigd versnipperd geïmpregneerd hout bevatte, heeft op aanraden van Van Rooij dan ook grotendeels niet ter plaatse plaatsgevonden maar bij een bedrijf buiten het PMSN terrein, die de vensterbanken e.a. aldaar al op maat maakte in plaats van ter plaatse bij PMSN zoals

aanvankelijk beoogd. Voor het overige vond PMSN, na advies van de heer Pouwels, de – aldus Van Rooij – hoogste veiligheidskundige van het Philipsconcern, het rapport niet zwaarwegend genoeg om voor te leggen aan het bestuur van Philips.

Van Rooij heeft zich klaarblijkelijk bij deze beslissing, alsook de wijze van bewerking van en het gebruik van het vervuilde hout, nimmer kunnen neerleggen.

4.9. Vervolgens overlegt PMSN een verslag van een gesprek van 6 juli 2007 (productie 8 bij verzoekschrift), met daarbij tevens het commentaar van Van Rooij op dit verslag. Daar waar Van Rooij van mening is dat hij excellent functioneert, mede gebaseerd op zijn uitgebreide rapport van 10 maart 2007, stelt PMSN dat het functioneren van Van Rooij onvoldoende is en stelt voor afspraken te maken om een verbeterplan op te stellen. Daarbij (p.3 van het verslag) wordt van de zijde van PMSN aangegeven dat *“de onderliggende argumentatie van de beoordeling ‘requires action’ heel specifiek geformuleerd zal worden”*. De kantonrechter begrijpt hieruit dat tot op dat moment een dergelijke specificering achterwege is gebleven. Juist vanwege de reactie van Van Rooij, als aan het verslag gehecht zou een vroegtijdige specificering mogelijk een gesprek hebben bevorderd.

Nadat diverse vervolggesprekken tussen PMSN en Van Rooij op niets uitgelopen zijn, overhandigt PMSN op 17 september 2007 het verbeterplan (productie 15 bij verzoekschrift) aan Van Rooij. Naar het oordeel van de kantonrechter blijkt uit het verzoekschrift met bijlagen en het verhandelde ter zitting onvoldoende wat op dat moment de daadwerkelijke aanleiding is geweest voor PMSN om een uitgebreid verbeterplan met de thans wel gespecificeerde verbeterpunten, waarvan niet gebleken is dat deze concreet eerder aan Van Rooij zijn voorgehouden, op te stellen. Dat alle medewerkers met een ‘Requires Action’ beoordeling recht hebben op een dergelijk plan, acht de kantonrechter een normale gang van zaken. Echter moet in het onderhavige geval, gezien de bijzondere positie van Van Rooij als Safety Manager, een bijzondere mate van zorgvuldigheid worden betracht. PMSN heeft miskend dat Van Rooij, die ook al zwaarder onder druk stond vanwege de extra werkbelasting door ziekte van een collega, voorzichtig diende te worden behandeld. Van Rooij werkt reeds 33 jaar bij PMSN. Mede door dit lange dienstverband was PMSN op de hoogte van de bijzondere karaktereigenschappen van Van Rooij en wist zij tevens waar de zwakke punten van Van Rooij lagen. In plaats van rekening te houden met deze eigenschappen, heeft PMSN uiteindelijk vrij abrupt gehandeld en Van Rooij geconfronteerd met een verbeterplan. De kantonrechter acht het voldoende aannemelijk dat Van Rooij dermate is overrompeld door het verbeterplan of zelfs het praten over een mogelijk verbeterplan dat hij daarmee niet uit de voeten kon. In het verslag (p.2) wordt ook melding gemaakt van de vaststelling van de heer Wertelaers dat hij zich kan voorstellen dat iemand die mee heeft gemaakt wat Van Rooij heeft gesteld, enorm onder druk kan komen te staan. Dit aspect, mede gezien de in eerdere stukken uitgesproken bezorgdheid over de gezondheid van Van Rooij, heeft PMSN moeten meenemen in haar aanpak en aannemelijk is dat zij dat ook deels heeft gedaan. Het is immers door kennisname van de stukken en de uitgebreide mondelinge behandeling voor de kantonrechter voldoende aannemelijk geworden dat Van Rooij een man is die leeft en handelt naar de strikte letter van de wet en regelgeving, althans zoals die door hem wordt begrepen, en die daar vervolgens uitvoerig gedocumenteerd uitvoering aan wil geven. PMSN had kunnen voorzien dat Van Rooij een rechtvaardiging van het verbeterplan wilde zien in een gespecificeerde schriftelijke onderbouwing en uitleg, en vooral in zeer concrete voorbeelden van waar het volgens PMSN was fout gegaan of concreet voortaan anders moest, rekening houdend met de capaciteit van het team waarin Van Rooij moest functioneren en de door Van Rooij ervaren druk. Van Rooij heeft hierom ook uitdrukkelijk gevraagd, zij het deels verstopt in de zeer uitvoerige brief van Van Rooij van 22 september 2007 (o.m. productie 16 bij verzoekschrift) met allerhande uitweidingen en

formele bezwaren.

4.10. Deze uitleg als gewenst door Van Rooij volgt vervolgens niet. Voor PMSN is de maat vol. Zij ziet in de verzoeken van Van Rooij en het gesprek op 21 september 2007 aanleiding te veronderstellen dat Van Rooij geen aansturing wenst van zijn leidinggevend en dat hij geen vertrouwen meer heeft in zijn leidinggevend en het management van PMSN (productie 18 bij verzoekschrift). Vervolgens wordt het verbeterplan eenzijdig aan Van Rooij opgelegd. Wederom kan Van Rooij zich niet vinden in de handelwijze van PMSN en schrijft aan de Ondernemingsraad in zijn brief van 19 september 2007 (productie 19 bij verzoekschrift): *"Dit omdat door de heer Oerlemans... en de heer Wertelaers ... mij vanaf 21 september 2007 een verbeterplan is opgelegd op grond waarvan ik word gedwongen de Arbowet te overtreden en ik vanaf dat moment (door hun toedoen) niet meer mijn functie kan uitoefenen..."*

Ter zitting heeft Van Rooij nog toegelicht dat het op grond van de Arbowet verboden is dat werknemers ziek worden van hun werk. Om te voorkomen dat Van Rooij de Arbowet moet overtreden heeft Van Rooij zich per 24 september 2007 preventief ziek gemeld bij PMSN middels zijn hierboven reeds genoemde brief van 22 september 2007.

4.11. Op dit moment ontstaat het breekpunt in de arbeidsverhouding tussen Van Rooij en PMSN. Hoewel Van Rooij heeft voorgesteld zijn onvrede met de werksituatie te bespreken met bedrijfsarts de heer H. Mol, heeft Van Rooij nadien het vertrouwen in de heer Mol verloren. Deze vertrouwensbreuk is er voornamelijk in gelegen dat de heer Mol in zijn analyse heeft gesteld zich geen sluitend beeld te kunnen vormen over de al dan niet aanwezige arbeidsongeschiktheid van Van Rooij. De heer Mol acht een nader onderzoek door een deskundige noodzakelijk (zie o.m. diens brief van 13 februari 2008, productie 25 bij het verzoekschrift). Inmiddels heeft Van Rooij zijn bezorgdheid ten aanzien van zijn vermeende gedwongen overtreding van de Arbowet voorgelegd aan de ondernemingsraad (zie productie 20 bij verzoekschrift). Door PMSN wordt bij brief van 11 oktober 2007 (productie 21 bij verzoekschrift) aangegeven dat zij zich vooralsnog neerlegt bij de preventieve ziekmelding van Van Rooij, maar dat na werkherleving onherroepelijk met het verbeterplan aan de slag dient te worden gegaan.

4.12. Op 25 oktober 2007 staat bij de bedrijfsarts een vervolgesprek gepland. Van Rooij verschijnt niet op dit spreekuur. Bewust, zo blijkt ter zitting, want Van Rooij wenst eerst advies en/of antwoord op zijn vragen te krijgen die hij heeft gesteld aan de ondernemingsraad en aan zijn leidinggevend ter zake het verbeterplan en de daarmee samenhangende gedwongen overtreding van de Arbowet. Bovendien zou Van Rooij zijn opgeroepen op een dag waarop hij niet voor PMSN werkte. Gesteld noch gebleken is dat Van Rooij heeft voorgesteld op een andere dag in die week te willen verschijnen, of niet in staat te zijn geweest op 25 oktober 2007 te verschijnen.

4.13. Ten gevolge van het niet verschijnen op het (vervolg)spreekuur van de bedrijfsarts schrijft PMSN op 1 november 2007 aan Van Rooij (zie productie 23 bij verzoekschrift): *"Als gevolg van uw weigering om te verschijnen op het spreekuur van de bedrijfsarts, is Philips niet in staat te controleren of u wel recht heeft op loon. Op grond hiervan zal Philips ex artikel 7:629, lid 6 BW de loondoorbetaling opschorten met ingang van 25 oktober 2007. Philips zal het loon opschorten zolang u weigert te verschijnen op het spreekuur van de bedrijfsarts."*

4.14. In een brief van 17 december 2007 (productie 24 bij verzoekschrift) reageert PMSN op

een e-mail van 7 december 2007 zijdens Van Rooij. In het verzoekschrift wordt deze brief nagenoeg in zijn geheel geciteerd. Uit dit citaat is af te leiden dat Van Rooij zich klaarblijkelijk niet kan vinden in de loonopschorting en dat hij betwist arbeidsongeschikt te zijn. Ook in zijn verweer en tijdens de zitting heeft Van Rooij herhaaldelijk gesteld niet arbeidsongeschikt te zijn. Naar de mening van Van Rooij wordt hij telkenmale ten onrechte bestempeld als arbeidsongeschikt.

Door PMSN is ter zitting echter gesteld dat zij Van Rooij niet als arbeidsongeschikt beschouwt. Dit is eveneens te lezen in de brieven van PMSN van 1 november 2007 en van 17 december 2007. Ter zitting heeft Van Rooij nader toegelicht dat in zijn beleving de heer Mol in overleg met PMSN er alles aan gelegen is hem 100% geestesziek te kunnen verklaren. Dientengevolge heeft Van Rooij zijn medisch dossier opgevraagd. Daaruit heeft hij geconcludeerd, nadat hij heeft vastgesteld dat hem niet het volledige dossier ter hand is gesteld, dat er sprake is van valsheid in geschrifte op meerdere gronden (zie zijn klacht van 16 februari 2008, map 3, tabblad 8).

Dat deze stellige conclusie van Van Rooij op dit punt juist is – op vele plaatsen in de vele producties van de hand van Van Rooij staat immers opgenomen dat in respectieve stukken valsheid in geschrifte zou zijn gepleegd – is de kantonrechter niet aannemelijk geworden. Naast de ontkenning van PMSN dat zij Van Rooij als arbeidsongeschikt beschouwen, spreekt de brief van de heer Mol van 13 februari 2008 (productie 25 bij verzoekschrift) heldere taal: *"Samenvattend: ik heb u niet arbeidsongeschikt verklaard, dit heeft u op 24 september 2007 zelf gedaan door uw (preventieve) ziekmelding. Ik heb uw ziekmelding gerespecteerd en ik heb in mijn werkhervattingsadvies aangegeven dat uw arbeidsongeschiktheid voortduurt tot er uitsluitel zou zijn van een onafhankelijk expertise onderzoek."*

Wat er ook volgens Van Rooij zou moeten blijken uit de brieven van PMSN en van de heer Mol, er blijkt in ieder geval niet uit dat Van Rooij arbeidsongeschikt is verklaard. Het loon is door PMSN opgeschort omdat Van Rooij weigert te verschijnen op het spreekuur van een bedrijfsarts en dat hij weigert mee te werken aan een deskundigenoordeel, zulks nadat hij zelf zich ziek heeft gemeld. Niet meer en niet minder. Dat de bedrijfsarts deze 'preventieve' ziekmelding na het aanhoren van de visie van Van Rooij, waarbij een breed complot is geschetst rond en door PMSN en daarbuiten, voorshands heeft gerespecteerd kan de kantonrechter billijken. Het komt vaker voor dat vanwege opgelopen spanningen op de werkvloer aan partijen een pauze wordt vergund, om nader te onderzoeken wat er precies speelt en daarover met de werknemer verder te praten. Anders dan Van Rooij aanneemt is daartoe niet eerst een schriftelijk deskundigenrapport vereist, dit nog los van het feit dat Van Rooij niet bereid is gebleken aan enig onderzoek medewerking te verlenen.

4.15. Door de weigering van Van Rooij mee te werken aan een deskundigenonderzoek ter zake zijn preventieve ziekmelding en het feit dat hij zich niet wenst te onderwerpen aan een opdracht hiertoe van PMSN, heeft Van Rooij een patstelling bewerkstelligd.

De kantonrechter acht het aannemelijk dat Van Rooij, tengevolge van zijn gedrevenheid en zijn nauwgezetheid in al zijn doen en laten, en mogelijk vanwege de effecten van de als zwaar door Van Rooij ervaren werkdruk, achterdochtig is geworden ten opzichte van de intenties en het optreden van zijn werkgever. Vanuit dit oogpunt laat zich de gedachtegang van Van Rooij dat PMSN er enkel op uit was hem 100% geestesziek mogelijk verklaren. Zoals ook hiervoor overwogen onder punt 4.14. heeft de kantonrechter echter geen aanwijzingen, anders dan aldus luidende stellingnames van Van Rooij zelve op diverse plaatsen, aangetroffen in het omvangrijke dossier dat dit op enig moment de intentie van PMSN is geweest.

4.16. Voorts heeft Van Rooij richting PMSN het verwijt gemaakt dat zij hem dwarsbomen in

zijn werkzaamheden als Safety Manager door hem aan regels te onderwerpen die niet in overeenstemming zijn met artikel 13 Arbowet.

Dit artikel, lid 5, bepaalt: *"De werkgever stelt de werknemers in de gelegenheid de bijstand zelfstandig en onafhankelijk te verlenen. De werknemers worden uit hoofde van een juiste taakuitoefening niet benadeeld in hun positie in het bedrijf of de inrichting"*

Het is de kantonrechter niet aannemelijk geworden uit de stellingen van Van Rooij dat PMSN in strijd heeft gehandeld met de bepalingen van voornoemd artikel. Veeleer lijkt het erop dat Van Rooij de voorgestelde werkbegeleiding als een beperking in de uitoefening van zijn functie heeft ervaren. Een werkgever als PMSN behoudt echter wel werkgeversgezag over de werknemers als in artikel 13 lid 5 Arbowet bedoeld en blijft bevoegd maatregelen te treffen of voor te bereiden die het functioneren van een team van dergelijke werknemers kan bevorderen.

De kantonrechter twijfelt voorts niet aan de bedoeling van PMSN dat zij Van Rooij wilde laten functioneren zoals dat bij haar bedrijfsvoering, zoals de leiding die meende te moeten hanteren, aansloot. Het is voldoende aannemelijk geworden dat PMSN de als fanatiek te duiden gedrevenheid van Van Rooij heeft ervaren als een verdere onttrekking aan het werkgeverschap van PMSN, dan voor vervulling van de uit artikel 13 Arbowet blijken taak van Van Rooij noodzakelijk was en is. Of per saldo van een dergelijke situatie sprake is geweest is op basis van de verschaft informatie, zowel van de zijde van PMSN als van de zijde van Van Rooij, niet vast te stellen.

4.17. Het voorgaande brengt de kantonrechter tot de volgende afronding. Allereerst moet rekening worden gehouden met de omstandigheid dat ten aanzien van de taakvervulling door Van Rooij tot eind 2006 geen noemenswaardige klachten zijn geuit door PMSN. Vervolgens heeft PMSN in 2007 op basis van onduidelijk gebleven problemen gemeend te kunnen oordelen dat het functioneren van Van Rooij dusdanig onvoldoende was dat een verbeterplan noodzakelijk was als zijnde een laatste strohalp voor Van Rooij om nog tot een acceptabel functioneren te komen. De kantonrechter is van oordeel dat deze aanpak in het licht van alle aan PMSN bekende omstandigheden, in het bijzonder de persoon van Van Rooij, te kort door de bocht is geweest. Dit klemmt temeer in het licht van de in de beoordeling van 2005 van 11 januari 2006 (productie 3 bij verzoekschrift) opgenomen waarschuwing van PMSN aan zichzelf dat *'voorkomen moet worden dat Ad (=Van Rooij, ktr.) er (nog meer) persoonlijk door geschaad wordt'*

Evenmin is echter op basis van de in deze procedure verstrekte informatie vast te stellen dat Van Rooij, zoals hij zelf stelt, excellent functioneerde. Dat hij het verdiepingsrapport van 10 maart 2007 (productie 5 bij verzoekschrift) heeft uitgebracht is daartoe onvoldoende basis. Want wat hij precies geacht werd in 2006 te doen is onduidelijk gebleven en de kantonrechter kan zich niet voorstellen dat het vervaardigen van betreffend rapport zijn enige taak in 2006 vormde. Uit het omvangrijke dossier dat door althans namens Van Rooij is overgelegd en zijn optreden ter zitting, is de kantonrechter gebleken dat Van Rooij een zeer hoge betrokkenheid heeft bij PMSN en bij zijn takenpakket als Safety Manager. Daarnaast is Van Rooij een erg gedreven man in zaken die gezondheid en milieu aangaan. Van Rooij ziet zijn taak als Safety Manager als functieoverschrijdend en kan zijn takenpakket evenals zijn informatievoorziening klaarblijkelijk maar met moeite in voor anderen werkbare proporties, zoals ook blijkt uit de diverse interne uitgebreide stukken als door Van Rooij bij verweerschrift e.a. in het geding gebracht, plaatsen en overbrengen. Dat deze opstelling zou kunnen gaan botsen en uiteindelijk heeft gebotst met de wensen van PMSN is derhalve eveneens deels aan Van Rooij zelve toe te rekenen. Dit geldt a fortiori voor de opstelling van Van Rooij rond de preventieve ziekmelding, ingeleid door het eenzijdig opgelegde verbeterplan (zie eerder).

Het voorgaande leidt ertoe dat de verstoorde verhouding zowel aan PMSN als aan Van Rooij toe te rekenen valt, waarbij PMSN een – zij het beperkt – groter aandeel moet worden toegerekend.

4.18. Gelet op het hiervoor overwogene is de kantonrechter van oordeel dat aan Van Rooij een vergoeding toegekend dient te worden ten laste van PMSN, waarbij de correctiefactor in de kantonrechtersformule op $C = 1,25$ gesteld dient te worden.

Bij de vaststelling van de hoogte van die vergoeding wordt verder op basis van de kantonrechtersformule, rekening gehouden met de duur van het dienstverband, de leeftijd van Van Rooij en het door hem laatstelijk genoten salaris. Verder dient rekening gehouden te worden met de zogeheten 13^e maand. De vergoeding zal mitsdien worden vastgesteld op een brutobedrag van € 153.435,28.

4.19. Het feit dat Van Rooij sinds eind oktober 2007 geen loon meer heeft ontvangen is hierbij niet meegewogen. Over de door Van Rooij ingestelde loonvorderingen en schadevergoedingen wordt in deze beschikking immers geen beslissing genomen, zoals in onderdeel 4.1.2. reeds toegelicht.

4.20. Gelet op het voornemen de arbeidsovereenkomst te ontbinden en aan Van Rooij een vergoeding als voornoemd toe te kennen, welke vergoeding hoger is dan het bedrag ten aanzien waarvan PMSN ter zitting had aangekondigd afstand te willen doen van haar intrekingsrecht, zal PMSN eerst nog in de gelegenheid worden gesteld haar verzoek desgewenst in te trekken.

4.21. Zowel bij intrekking als bij handhaving van het verzoek zal, gezien hetgeen aan omstandigheden is vastgesteld, PMSN als de meest in het ongelijk gestelde partij, worden veroordeeld in de proceskosten.

5. De beslissing

De kantonrechter:

beveelt dat de procedure ten aanzien van de vorderingen van Van Rooij ter zake:

- A. te beslissen dat bedrijfsarts H. Mol van Achmea-Arbo de 100% geestesziek verklaring van Van Rooij onmiddellijk dient in te trekken en het door hem valselijk opgemaakte medische dossier vanaf 5 oktober 2008 van Van Rooij moet herroepen of vernietigen;
- B. te beslissen dat Van Rooij zijn huidige functie als Safety Manager bij PMSN zonder enig opgelegde beperkingen vanaf een door de kantonrechter nader te bepalen tijdstip weer vrijelijk kan uitoefenen;
- C. te beslissen dat PMSN het vanaf 25 oktober 2007 ingehouden salaris, inclusief wettelijke rente, terstond zal moeten betalen aan Van Rooij;
- D. te beslissen dat PMSN een nader vast te stellen schadevergoeding aan Van Rooij zal moeten betalen;

zal worden voortgezet volgens de regels die gelden voor een dagvaardingsprocedure;

bepaalt dat de zaak zal worden uitgeroepen ter rolzitting van de rechtbank 's-Hertogenbosch, sector kanton, locatie Eindhoven, Stadhuisplein 4 van donderdag 4 september 2008 te

09.30 uur voor nadere conclusie van eis zijdens Van Rooij;

en voorts:

stelt PMSN tot en met 21 juli 2008 in de gelegenheid haar verzoek in te trekken door middel van een schriftelijke verklaring ter griffie van de rechtbank, sector kanton, locatie Eindhoven;

bepaalt dat PMSN als bijdrage in de proceskosten van Van Rooij aan Van Rooij een bedrag van € 400,- aan gemachtigdensalaris dient te betalen;

beslist, voor het geval PMSN haar verzoek handhaaft, thans reeds als volgt:

- ontbindt de arbeidsovereenkomst tussen partijen per 1 augustus 2008;

- kent aan Van Rooij ten laste van PMSN een vergoeding toe van € 153.435,28 bruto (ZEGGE honderd drieënvijftig duizend vierhonderd vijfendertig euro en achtentwintig eurocent), en veroordeelt PMSN, voor zoveel nodig, tot betaling van dit bedrag aan Van Rooij.

Gewezen door mr. R.R.M. de Moor, kantonrechter, en op 2 juli 2008 uitgesproken ter openbare terechtzitting in tegenwoordigheid van de griffier.

VOOR AFSCHRIJVEN
de griffier van de rechtbank 's-Hertogenbosch
sector kanton, locatie Eindhoven